

Opmerkelijk debuut van 87-jarige door Ko van Geemert

Eric Schneider tekent, schrijft, schildert en is de broer van Carel Jan (ofwel de auteur F. Springer), maar heeft zijn bekendheid toch voornamelijk te danken aan zijn toneelspel. Dat zag er overigens aanvankelijk niet naar uit: hij werd afgewezen door de Amsterdamse toneelschool en ging toen maar naar de kweekschool. Zijn toneelopleiding volgde hij in Maastricht. Schneider speelde vele hoofdrollen bij diverse gezelschappen en was ook regelmatig op televisie te zien, bijvoorbeeld als de oude prins Bernhard in de serie *Bernhard, schavuit van Oranje*. Bij Schneiders afscheid als acteur in 2019 typeerde Kester Freriks hem als ‘de acteur van het welgekozen woord, van het uitvergroete gebaar’, met ‘een ambachtelijke, vaktechnisch perfecte benadering van de kunst van het acteren’.

Eric Schneider (1934) wordt, net als zijn oudere broer Carel Jan, in Batavia geboren. Tijdens de Japanse bezetting komen moeder en kinderen in een interneringskamp terecht. Vader, leraar Duits, wordt tewerkgesteld aan de Birmaspoorlijn; zijn herinneringen, *In de hel van Birma*, zijn bezorgd door de jongste van de drie broers: Hans Schneider (Bandoeng, 1939). Eric Schneider stelt zijn herinneringen te boek in *Een tropische herinnering*. In de documentaire *De oorlog van Eric Schneider* uit 2015 gaan zijn zonen, Olivier (1981) en Beau (1988), naar Indonesië, op zoek naar plekken uit hun vaders jeugd. Het stuk waarmee Schneider afscheid van het toneel neemt, is zijn zelf geschreven aandeel in *De Indië Monologen*.

Kortom, Indië is nooit ver weg. En dat is ook het geval in zijn poëziedebuut dat dit jaar verscheen: *Waar weg weg is en stilte stiller nog*. We vinden gedichten over zijn broer, zijn ouders, ‘wat verderop spelen mijn ouders geluk’, zijn moeder: ‘Met gespeelde oppervlakkigheid / wist je je tot het einde toe / te wapenen tegen zorgen en verlies’. En de terugkomst in 1946 in Nederland: ‘We hebben onze oorlog / zo vaak weg gezwegen / want het naaste leed / blijft altijd zwaarder wegen // Zo wordt het verschil / tussen twee boze dromen / ten slotte een kwestie van klimaat.’ De bundel (29 gedichten) bevat twaalf naturalistische tekeningen van de schrijver.

Ook zijn toneelcarrière komen we in dit laat debuut tegen: ‘Soms dwalen beiden in mij rond / arm in arm / Hamlet en Lear / zoon en vader / en

blikken door mijn ogen / terug de tijd in'. Een van de gedichten verwijst naar de tweede vrouw van Schneider, de actrice Will van Kralingen (1951-2012), ook de moeder van hun twee zonen: 'Ze keek hem aan toen hij haar vroeg / Wat zou je dan het liefste willen / dood zei ze toen en dat klonk / alsof ze dat al was'.

Eric Schneider, *Waar weg weg is en stilte stiller nog*

Uitgeverij In de Knipscheer, 2021, 51 pagina's

Twaalf getekende illustraties door de auteur

ISBN 978 94 93214 28 6 NUR 306

Bron: *Argus*, jrg. 5, nr. 106, 6 juli 2021